

черь и продължавало до 3 часа презъ нощта, безъ да се прекратява нито отъ проливенъ дъждъ, нито отъ блѣсъка на свѣтковицата, нито отъ силнитѣ лъчи на мощенъ прожекторъ. Ала въ лунни нощи свѣтулките не свѣтѣли.

Тоя видъ свѣтулки обичатъ ярката свѣтлина и често привличани отъ изкуствено освѣтление, прелитатъ въ къщитѣ. За да провѣрятъ, дали това е така, правѣли, между другото такива опити: насочвали лъчъ отъ прожекторъ върху храстъ или трева. Веднага на това освѣтлено мѣсто отъ всички страни долитали женски и мъжки свѣтулки и започнали да излъчватъ свѣтлина. Когато 10—15 свѣтулки се събирали на такова освѣтлено мѣсто, свѣтлината се прекратявала, ала къмъ това мѣсто продължавали да прелитатъ и други свѣтулки, привличани отъ слабото свѣтене на тѣзи нѣколко кацнали тамъ. Тази е причината за постоянното възвръщане на свѣтулките върху едни и същи дървета, като че особено обикнати отъ тѣхъ. Работата се състои въ това, че когато сутринъ свѣтулките отлитатъ отъ дървото (само въ мрачни дни тѣ го не напушатъ цѣли денонощия), на него все пакъ остава извѣстенъ брой насѣкоми. Това дава възможность случайно да се натрупватъ на малъкъ участъкъ нѣколко свѣтулки, на които съвмѣстното свѣтене създава „свѣтълъ центъръ“, който презъ следната нощъ привлича на това дърво нови свѣтулки.

Тѣзи сборища иматъ важно значение за размножаване на насѣкомите.

Съобщава Г. Ковановъ
